

Jonah

Chapter 1

¹και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν τον του αμαθι λεγων² αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη οτι ανεβη η κραυγη της κακιας αυτης προς με³ και ανεστη ιωνας του φυγειν εις θαρσις εκ προσωπου κυριου και κατεβη εις ιοππην και ευρεν πλοιον βαδιζον εις θαρσις και εδωκεν το ναυλον αυτου και ενεβη εις αυτο του πλευσαι μετ' αυτων εις θαρσις εκ προσωπου κυριου⁴ και κυριος εξηγειρεν πνευμα εις την θαλασσαν και εγενετο κλυδων μεγας εν τη θαλασση και το πλοιον εκινδυνευεν συντριβηναι⁵ και εφοβηθησαν οι ναυτικοι και ανεβων εκαστος προς τον θεον αυτων και εκβολην εποιησαντο των σκευων των εν τω πλοιω εις την θαλασσαν του κουφισθηνα ι απ' αυτων ιωνας δε κατεβη εις την κοιλην του πλοιου και εκαθευδεν και ερρεγγεν⁶ και προσηλθεν προς αυτον ο πρωρευς και ειπεν αυτω τι συ ρεγχεις αναστα και επικαλου τον θεον σου οπως διασωση ο θεος ημας και μη απολωμεθα⁷ και ειπεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δευτε βαλωμεν κληρους και επιγνωμεν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν και εβαλον κληρους και επεσεν ο κληρος επι ιωναν⁸ και ειπον προς αυτον απαγγειλον ημιν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν τισ σου η εργασια εστιν και ποθεν ερχη και εκ ποιας χωρας και εκ ποιου λαου ει συ⁹ και ειπεν προς αυτους δουλος κυριου εγω ειμι και τον κυριον θεον του ουρανου εγω σεβομαι ος εποιησεν την θαλασσαν και την ξηραν¹⁰ και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβον μεγαν και ειπαν προς αυτον τι τουτο εποιησας διοτι εγνωσαν οι ανδρες οτι εκ προσωπου κυριου ην φευγων οτι απηγγειλεν αυτοις¹¹ και ειπαν προς αυτον τι σοι ποιησωμεν και κοπασει η θαλασσα αφ' ημων οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρεν μαλλον κλυδωνα¹² και ειπεν ιωνας προς αυτους αρατε με και εμβαλετε με εις την θαλασσαν και κοπασει η θαλασσα αφ' υμων διοτι εγνωκα εγω οτι δι' εμε ο κλυδων ο μεγας ουτος εφ' υμας εστιν¹³ και παρεβιαζοντο οι ανδρες του επιστρεψαι προς την γην και ουκ ηδυναντο οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρετο μαλλον επ' αυτους¹⁴ και ανεβησαν προς κυριον και ειπαν μηδαμωσ κυριε μη απολωμεθα ενεκεν της ψυχης του ανθρωπου τουτου και μη δωσ εφ' ημας αιμα δικαιον οτι συ κυριε ον τροπον εβουλου πεποιηκασ¹⁵ και ελαβον τον ιωναν και εξεβαλον αυτον εις την θαλασσαν και εστη η θαλασσα εκ του σαλου αυτης¹⁶ και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβω μεγαλω τον κυριον και εθυσαν θυσιαν τω κυριω και ευξαντο ε υχασ

Chapter 2

¹και προσεταξεν κυριος κητει μεγαλω καταπειν τον ιωναν και ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας² και προσηυξατο ιωνας προς κυριον τον θεον αυτου εκ της κοιλιας του κητους³ και ειπεν εβοησα εν θλιψει μου προς κυριον τον θεον μου και εισηκουσεν μου εκ κοιλιας αδου κραυγης μου ηκουσας φωνης μου⁴ απερριψα με εις βαθη καρδιας θαλασσης και ποταμοι με εκυκλωσαν παντες οι μετεωρισμοι σου και τα κυματα σου επ' εμε διηλθον⁵ και εγω ειπα απωσμαι εξ οφθαλμων σου αρα προσθησω του επιβλεψαι προς τον ναον τον αγιον σου⁶ περιεχυθη υδωρ μοι εως ψυχης αβυσσος εκυκλωσεν με εσχατη εδου η κεφαλη μου εις σχισμασ ορεων⁷ κατεβην εις γην ης οι μοχλοι αυτης κατοχοι αιωνιοι και αναβητω φθορα ζωης μου κυριε ο θεος μου⁸ εν τω εκλειπειν απ' εμου την ψυχην μου του κυριου εμνησθη και ελθοι προς σε η προσευχη μου εις ναον αγιον σου⁹ φυλασσομεν οι ματαια και ψευδη ελεος αυτων εγκατελιπον¹⁰ εγω δε μετα φωνης αινεσεως και εξομολογησεως θυσω σοι οσα ηυξαμην αποδωσω σοι σωτηριου τω κυριω¹¹ και προσεταγη τω κητει και εξεβαλεν τον ιωναν επι την ξηραν

Chapter 3

¹και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν εκ δευτερου λεγων² αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη κατα το κηρυγμα το εμπροσθεν ο εγω ελαλησα προς σε³ και ανεστη ιωνας και επορευθη εις νινευη καθως ελαλησεν κυριος η δε νινευη ην πολις μεγαλη τω θεω ωσει πορειασ οδου ημερων τριων⁴ και ηρξατο ιωνας του εισελθειν εις την πολιν ωσει πορεια ημερας μιας και εκηρυξεν και ειπεν ετι τρεις ημεραι και νινευη καταστραφησεται⁵ και ενεπιστευσαν οι ανδρες νινευη τω θεω και εκηρυξαν νηστειαν και ενεδυσαντο σακκουσ απο μεγαλου αυτων εως μικρου αυτων⁶ και ηγγισεν ο λογος προς τον βασιλεα της νινευη και εξανεστη απο του θρονου αυτου και περιελατο την στολην αυτου αφ' εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εκαθισεν επι σποδου⁷ και εκηρυχθη και ερρεθη εν τη νινευη παρα του βασιλεως και παρα των μεγαستانων αυτου λεγων οι ανθρωποι και τα κτηνη και οι βοες και τα προβατα μη γευσασθωσαν μηδεν μηδε νεμεσθωσαν μηδε υδωρ πιετωσαν⁸ και περιεβαλοντο σακκουσ οι ανθρωποι και τα κτηνη και ανεβησαν προς τον θεον εκτενωσ και απεστρε

ψαν εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και απο της αδικιας της εν χερσιν αυτων λεγοντες⁹ τ
ισ οιδεν ει μετανοησει ο θεος και αποστρεψει εξ οργης θυμου αυτου και ου μη απολωμεθα¹⁰ και ειδεν
ο θεος τα εργα αυτων οτι απεστρεψαν απο των οδων αυτων των πονηρων και μετενοησεν ο θεος επι τ
η κακια η ελαλησεν του ποιησαι αυτοις και ουκ εποιησεν

Chapter 4

¹και ελυπηθη ιωνασ λυπην μεγαλην και συνεχυθη² και προσευξατο προσ κυριον και ειπεν ω κυριε ου
χ ουτοι οι λογοι μου ετι οντος μου εν τη γη μου δια τουτο προεφθασα του φυγειν εις θαρσις διοτι εγν
ων οτι συ ελεμων και οικτιρμων μακροθυμος και πολυελεος και μετανοων επι ταις κακιαις³ και νυν
δεσποτα κυριε λαβε την ψυχην μου απ' εμου οτι καλον το αποθανειν με η ζην με⁴ και ειπεν κυριος πρ
ος ιωνα εν σφοδρα λελυπησαι συ⁵ και εξηλθεν ιωνασ εκ της πολεως και εκαθισεν απεναντι της πολε
ως και εποιησεν εαυτω εκει σκηνην και εκαθητο υποκατω αυτης εν σκια εως ου απιδη τι εσται τη πο
λει⁶ και προσεταξεν κυριος ο θεος κολοκυνθη και ανεβη υπερ κεφαλης του ιωνα του ειναι σκιαν υπε
ρανω της κεφαλης αυτου του σκιαζειν αυτω απο των κακων αυτου και εχαρη ιωνασ επι τη κολοκυνθ
η χαραν μεγαλην⁷ και προσεταξεν ο θεος σκωληκι εωθινη τη επαυριον και επαταξεν την κολοκυνθαν
και απεξηρανθη⁸ και εγενετο αμα τω ανατειλαι τον ηλιον και προσεταξεν ο θεος πνευματι καυσωνος
συγκαιοντι και επαταξεν ο ηλιος επι την κεφαλην ιωνα και ωλιγοψυχησεν και απελεγετο την ψυχην
αυτου και ειπεν καλον μοι αποθανειν με η ζην⁹ και ειπεν ο θεος προσ ιωνα εν σφοδρα λελυπησαι συ
επι τη κολοκυνθη και ειπεν σφοδρα λελυπημαι εγω εως θανατου¹⁰ και ειπεν κυριος συ εφεισω υπερ τη
σ κολοκυνθησ υπερ ης ουκ εκακοπαθησασ επ' αυτην και ουκ εξεθρεψασ αυτην η εγενηθη υπο νυκτα
και υπο νυκτα απωλετο¹¹ εγω δε ου φεισομαι υπερ νινευη της πολεως της μεγαλης εν η κατοικουσιν π
λειους η δωδεκα μυριαδες ανθρωπων οιτινες ουκ εγνωσαν δεξιαν αυτων η αριστεραν αυτων και κτη
νη πολλα